

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 68/2025
23.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Божицара Димовића, због кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Божицара Димовића, адвоката Драгана Тодоровића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Куо 43/24 од 10.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Уо 324/24 од 13.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Божицара Димовића, адвоката Драгана Тодоровића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Куо 43/24 од 10.10.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж Уо 324/24 од 13.11.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Куо 43/24 од 10.10.2024. године одбијена је као неоснована молба окривљеног Божицара Димовића за пуштање на условни отпуст са издржавања казне затвора у трајању од пет година, по правноснажној пресуди Вишег суда у Зрењанину К 12/20 од 14.04.2022. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж Уо 324/24 од 13.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Божицара Димовића изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Куо 43/24 од 10.10.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Божицара Димовића, адвокат Драган Тодоровић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијана решења тако што ће окривљеног условно отпустити са издржавања казне затвора или укине побијана решења и предмет врати „на поновно одлучивање“.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Божицара Димовића, адвоката Драгана Тодоровића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права. Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничено је право окривљеног, дакле и његовог браниоца сходно одредби члана 71. тачка 5) ЗКП, на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног Божицара Димовића, адвокат Драган Тодоровић, као разлог подношења захтева наводи повреду закона, у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП. Међутим, у захтеву не опредељује ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека, већ указује да су нижестепени судови при оцени да ли ће окривљеног условно отпустити са издржавања казне затвора повредили одредбу члана 46. КЗ и у том смислу погрешно ценили извештај завода за извршење казне затвора у погледу основаности очекивања да ће окривљени до истека времена за које је изречена казна учинити ново кривично дело. По том питању, према мишљењу браниоца, било је потребно сагледати све чињенице и околности, а не само ток и реализацију индивидуалних циљева, како то нижестепени судови у побијаним решењима погрешно цене и образлажу.

На описан начин, бранилац окривљеног, у суштини оспорава чињенице од значаја за одлуку о испуњености услова за условни отпуст и тако указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законом дозвољен разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни суд налази да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Божицара Димовића, адвоката Драгана Тодоровића, недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић